

iPure^{cz}

Mac **SE/30** a **Portable** | Jak na **Perplexity** | **CarPlay** Ultra
Časované **Apple Watch** | **Příplatková** výbava

iPure.cz 391/2025, devátý ročník | **Zakladatel:** Filip Brož | **Šéfredaktor:** Radim Kroulík
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek,
Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Michal Henych, Kamil Chudačík, Andrej Sinu, Michael Vita, David Štanc, Jan Berkovský, Michal Kolařík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Apple před WWDC rozvířil vody

Editorial ■ Radim Kroulík

Poslední týdny to v applovském světě vypadalo, že nás čeká ticho před bouří v podobě WWDC. Žádného nového produktu se pravděpodobně před vývojářskou konferencí již nedočkáme, ale i přes to si pro nás Apple připravil dvě velké novinky.

Není to tak dávno, co jsem tu nadhazoval otázku, kdy se dočkáme nové generace CarPlay, kterou Apple představil na WWDC už v roce 2022 a na svých stránkách měl dlouho informaci, že bude k dispozici do konce roku 2024. Apple se touto vlastní „deadlajnou“ promlčel, ale minulý týden poměrně překvapivě vyrukoval s CarPlay Ultra. Škoda jen, že implementace CarPlay Ultra bude téměř jistě běh na dlouhou trať a uvidíme, kdy se tato novinka rozšíří do širší palety značek.

K tomu ještě Apple představil nové funkce zpřístupnění, které budou k dispozici koncem letošního roku. Na CarPlay Ultra jsme se zaměřili již v tomto čísle a novinky ve zpřístupnění si necháme na příště.

Jako vždy přeji příjemné čtení!

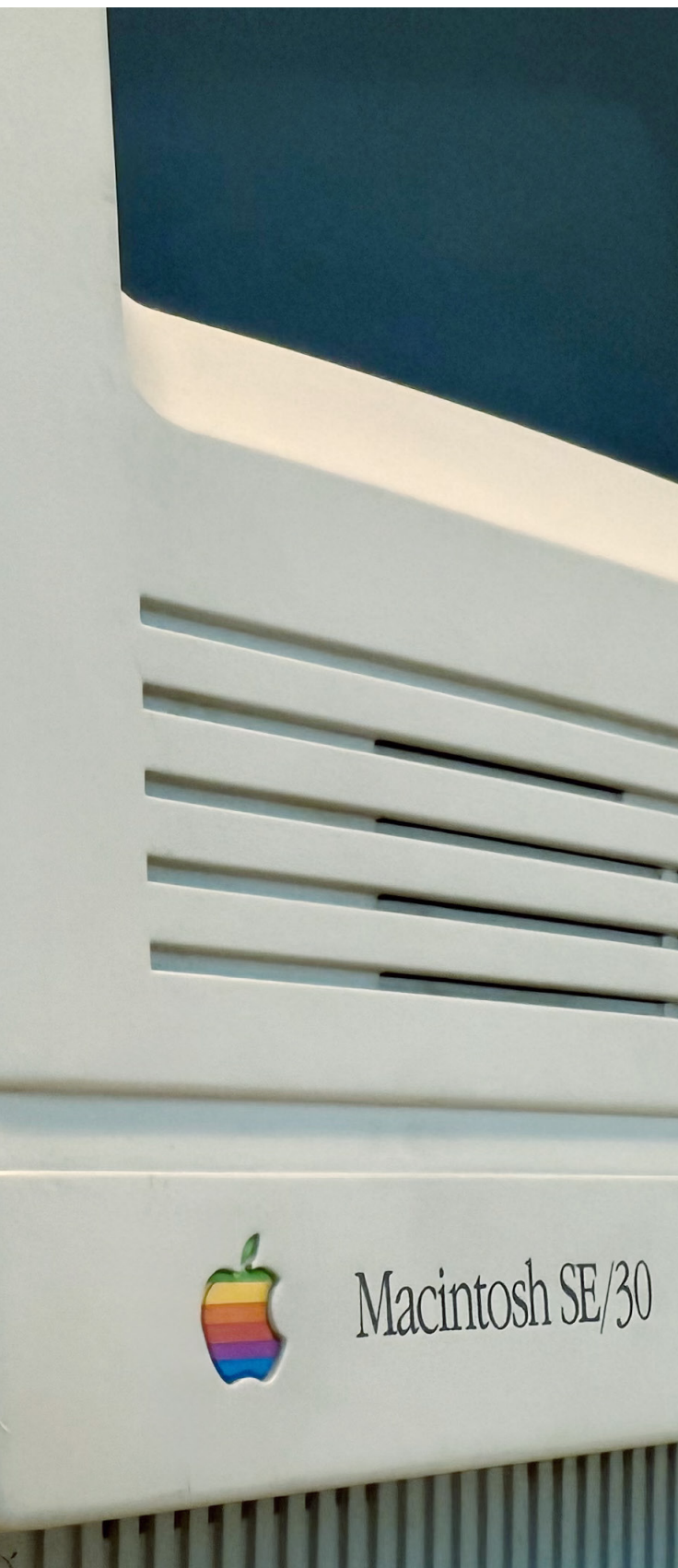

1989

Magazín ■ Michael Vita

Když z Applu odešel jeho spoluzakladatel a vizionář Steve Jobs, pro mnohé to znamenalo konec jedné éry. Ale tehdejší vedení společnosti vnímalo jeho odchod jako šanci stabilizovat firmu, která se v té době potýkala s vnitřními konflikty a chaotickým vývojem produktů.

Macintosh Portable

Překvapivě se však ukázalo, že druhá polovina a hlavně konec 80. let bude pro Apple obdobím růstu a inovací, zejména pokud jde o vývoj počítačů Macintosh. Namísto propadu následovalo období konsolidace, rozšiřování portfolia a technologických vylepšení, které položily základy pro budoucí dekádu.

Apple zároveň systematicky rozšiřoval svou vývojovou základnu. Mimo centrálu v Cupertino vznikaly nové inženýrské týmy, z nichž některé pracovaly na specifických produktech určených pro trhy v Evropě nebo Japonsku. To vedlo ke vzniku několika unikátních Maců, které se do USA vůbec nedostaly, nebo byly dostupné jen omezeně.

NOVÁ ÉRA BEZ STEVA JOBSE

Po Jobsově odchodu převzal vedení firmy CEO John Sculley, který se snažil Apple vést jako tradiční korporaci. Zatímco Jobs tíhl ke kreativnímu chaosu a radikálním vizím, Sculley preferoval pragmatický a systematický přístup. Do popředí se dostaly vývojové týmy, které byly strukturovanější a více orientované na potřeby trhu. Klíčovou roli sehrál vývojový tým vedený Jean-Louis Gassée, tehdejšími viceprezidentem vývoje produktů. Gassée prosazoval filosofii „Macintosh means business“ – Mac jako nástroj nejen pro kreativce, ale i pro firmy. Pod jeho vedením došlo ke strategickému směřování vývoje směrem k výkonnějším a lépe rozšiřitelným strojům.

Gassée sice nebyl tak charismatický jako Jobs, ale byl systematický, důsledný, a hlavně schopný porozumět potřebám profesionálního trhu. Právě on byl jedním z hlavních architektů přechodu od jednoduchých, uzavřených strojů k modulkárnějším řešením.

ROZŠÍŘOVÁNÍ RODINY MACINTOSH

Apple postupně začal vytvářet dvě paralelní produktové linie: kompaktní all-in-one Macy (Plus, SE, Classic) a výkonné modulární Macy pro profesionály (řada Macintosh II). V roce 1988 byl představen také Macintosh IIx s výkonnějším procesorem Motorola 68030. O rok později následoval Macintosh IIcx, který byl menší, lehčí a flexibilnější, a IIci, jenž přinesl integrovanou podporu pro barevný displej.

Postupem času se ukazovalo, že Apple poměrně dobře reagoval na požadavky trhu – školy, domácnosti i firmy měly z čeho vybírat. Apple zároveň začal zlepšovat softwarové zázemí, včetně operačního systému 6 a později revoluční verze 7, která se chystala na začátek 90. let.

KRÁL KLASICKÝCH MACŮ

Jeden z nejúspěšnějších modelů té doby byl bezesporu Macintosh SE/30, uvedený na trh v lednu 1989. Na první pohled vypadal jako běžný SE, ale uvnitř skrýval zcela jinou ligu.

SE/30 se brzy stal standardem pro profesionály, kteří potřebovali výkonný, kompaktní a spolehlivý stroj. Díky kombinaci 32bitové sběrnice, rychlé paměti a možnosti připojit rozšiřující karty se z něj stala univerzální pracovní stanice. V lékařství,

MACINTOSH SE/30

- **Procesor:** Motorola 68030 na 16 MHz – stejný jako u výkonného Macintosh IIx
- **Paměť:** standardně 1 MB RAM, rozšiřitelná až na 128 MB pomocí 30pinových modulů SIMM
- **Slot:** PDS slot pro další rozšíření (síťové karty, grafické akcelerátory)
- **Pevný disk:** 40MB nebo 80MB disk SCSI
- **Monitor:** klasický 9" černobílý displej s rozlišením 512×342 bodů

vědeckých laboratořích nebo reklamních agenturách byl SE/30 naprosto běžný.

Architektura SE/30 vycházela z Macintoshe IIx, ale byla uzavřena v kompaktním těle SE. Díky tomu byl přenosnější, snadněji udržitelný a oblíbený v institucích, kde se počítalo s větším množstvím identických strojů. Byl to také jeden z prvních kompaktních Maců plně připravených na 32bitové aplikace, i když kvůli některým softwarovým omezením byl jeho potenciál naplno využit až s pozdějšími verzemi systému.

Díky podpoře A/UX, unixové nadstavby pro Mac OS, si SE/30 oblíbili i technicky orientovaní uživatelé, kteří chtěli kombinovat grafické prostředí Macu s unixovým backendem. Tento model byl

mimořádně populární také mezi vývojáři a univerzitními pracovišti, protože mohl fungovat jako server, klient i vývojové prostředí současně. Dokonce existovaly i pokusy provozovat na něm BSD nebo Linux – samozřejmě s různými úpravami.

Důležitým aspektem úspěchu byla také modularita – SE/30 byl jedním z mála all-in-one Maců, kde uživatelé často skutečně využívali slot PDS. Připojovaly se síťové karty (Ethernet), grafické akcelerátory i specializované rozhraní pro připojení průmyslových zařízení. V oblasti DTP (desktop publishing) si SE/30 našel silné místo, zejména ve spojení s tiskárnami Apple LaserWriter a softwarem jako Aldus PageMaker.

Jeho dlouhá životnost byla rovněž výjimečná. Mnohé kusy byly používány v produkčním prostředí i po roce 1995, kdy už existovala třetí generace PowerMaců. I dnes má SE/30 pevné místo v srdci sběratelů – jeho kombinace výkonu, designu

a historického významu z něj dělá jeden z nejikoničtějších Maců všech dob.

SE/30 byl také první kompaktní Mac, který výrazně těžil ze stále se rozšiřujícího softwarového ekosystému. Uživatelé mohli provozovat pokročilé aplikace jako Mathematica, AutoCAD nebo HyperCard s rychlostí a spolehlivostí, která byla do té doby vyhrazena pouze velkým pracovním stanicím. Pro mnoho lidí to znamenalo, že mohli mít celý výpočetní výkon laboratoře přímo na stole, bez nutnosti sdílených terminálů či mainframů.

Mezi firmami byl SE/30 ceněn pro svou stabilitu v síťových prostředích. Mohl sloužit jako souborový server v síti AppleTalk, jako tiskový server pro LaserWriter nebo jako databázový uzel běžící například na FileMaker Pro. Kombinace výkonného procesoru, stabilního OS a možnosti připojení externích disků přes SCSI z něj dělala robustní nástroj pro každodenní provoz.

Důležitým aspektem úspěchu byla také modularita – SE/30 byl jedním z mála all-in-one Maců, kde uživatelé často skutečně využívali slot PDS.

Z hlediska hardwarového designu se jednalo o stroj, který byl nečekaně snadno upgradovatelný. Díky relativně přístupné základní desce si pokročilí uživatelé mohli SE/30 přizpůsobit svým potřebám – například výměnou čipů ROM, přidáním koprocessoru FPU nebo výměnou interního disku za větší a rychlejší. Pro techniky a správce IT byl tento model doslova požehnáním.

SE/30 se dočkal i několika periférií a přídatných desek, které jej proměnily v plnohodnotnou pracovní stanici s více monitory, připojením k Ethernetu, nebo dokonce schopností spouštět jiné operační systémy. Díky své architektuře zvládal i některé neoficiální hacky, které mu umožnily běžet pod výrazně novějšími verzemi systému, než pro které byl původně navržen. Existují uživatelské recenze dokládající, že na SE/30 běžel i Mac OS 8.1 s lehkými úpravami – na počítač z roku 1989 to byl nevídaný výkon.

Navzdory své kompaktnosti nebyl SE/30 nikdy vnímán jako „domácí“ počítač. Jeho cena, která v základní konfiguraci překračovala 4 300 dolarů, jej jasně řadila do kategorie profesionálních zařízení. Přesto se díky své výjimečnosti stal kultovním nejen mezi firemními uživateli, ale i mezi vývojáři a komunitou IT. Mnoho lidí, kteří v 90. letech začali pracovat v IT, vzpomíná na SE/30 jako na první

stroj, který jim ukázal, co všechno dokáže kompaktní a dobře navržený počítač.

SE/30, který jsem koupil před 14 dny, je nejmladším přírůstkem mé sbírky. Narozdíl od ostatních počítačů ještě není opravený. Počítač měl vyschlé kondenzátory na základní desce, takže mě čeká klasický „recept“, kdy se tyto díly musí vyměnit. Zároveň má i vadný HDD, který nahradím redukcí s SD kartou. Dokoupil jsem i maximální počet RAM. Těším se, až počítač konečně složím a poprvé jej zapnu. Díky těmto úpravám tak bude ještě rychlejší.

PRVNÍ KROK K MOBILITĚ

V roce 1989 Apple také představil svůj první přenosný počítač – Macintosh Portable. Ačkoliv dnes bývá vnímán jako těžkopádný a nepraktický, tehdy šlo o technologickou špičku.

Macintosh Portable byl technologicky vyspělý – šasi z odolného plastu obsahovalo plnohodnotný stroj, nikoliv kompromisní laptop. Uživatelé mohli připojit tiskárnu, používat externí disk SCSI nebo dokonce provozovat síťové aplikace. Nabízel mechaniku pro 3,5" diskety, vnitřní modem (u některých konfigurací), a měl plně podsvícený displej (u pozdějších variant), což byl tehdy luxusní prvek.

MACINTOSH PORTABLE

- **Procesor:** Motorola 68000 na 16 MHz
- **Paměť:** 1 MB RAM, rozšiřitelná na 9 MB
- **Displej:** Aktivní černobílý panel LCD s vysokým kontrastem a rozlišením 640×400
- **Hmotnost:** cca 7,2 kg
- **Baterie:** olověný akumulátor s omezenou životností způsobující problémy se startem počítače

Trackball byl revoluční – mohl být přemístěn zleva doprava podle preferencí uživatele, což bylo výjimečné i mezi stolními počítači. Přes svou hmotnost měl Portable výbornou ergonomii, a někteří uživatelé ho považovali za ideální řešení pro práci na cestách – pokud tedy měli dostatečně silné ruce.

Kvůli problémům s olověnou baterií však přístroj trpěl. Pokud byla baterie vybitá, počítač se nespustil ani ze sítě – což vedlo k frustraci uživatelů. Apple

reagoval v roce 1991 modelem Macintosh Portable s podsvíceným displejem a přepracovaným napájením, ale to už se vývoj ubíral k novému typu zařízení – lehčím a praktičtějším notebookům.

Přesto Macintosh Portable inspiroval celý segment. Jeho přístup k plnohodnotnému výkonu v přenosném formátu předznamenal PowerBooky 100, 140 a 170, které přišly v roce 1991. Tyto modely již nabízely lepší přenositelnost, modernější design a technologie.

Dnes je Macintosh Portable sběratelskou raritou – fungující kusy jsou vzácné kvůli problémům s napájením, ale mezi fanoušky Applu má status legendy. Jeho význam spočívá nejen v tom, že šlo o první „mobilní Mac“, ale také v tom, že se nebál být odvážný a nekompromisní. V době jeho uvedení, se v technologickém světě stále hledala ideální podoba přenosného počítače. Konkurence od Toshiba nebo Compaq nabízela těžké, hlučné stroje s omezenou

Přes svou hmotnost měl Portable výbornou ergonomii, a někteří uživatelé ho považovali za ideální řešení pro práci na cestách – pokud tedy měli dostatečně silné ruce.

výdrží baterie a často i velmi omezeným výkonem. Portable se vymykal – byl tichý (neměl ventilátor), výkonný a kompatibilní se softwarem běžným pro stolní Macy. Pracoval se standardní verzí systému Mac OS, nikoli s omezenou variantou.

Zásadní novinkou byla možnost tzv. sleep módu – počítač si mohl uchovat stav operační paměti i po vypnutí. Díky tomu mohl uživatel „uspat“ rozdělanou práci a pokračovat později. Tento princip se stal standardem u PowerBooků a později i u všech přenosných Maců a notebooků obecně.

Na vývoji Portable se v Applu podílely desítky inženýrů pod vedením Larryho Teslera, zkušeného návrháře uživatelského rozhraní, a později také šéfa vývoje produktivity. Apple zároveň věnoval značnou pozornost i estetice zařízení – čelní panel byl navržen tak, aby působil jako kufřík s integrovaným madlem. Displej byl chráněn při přenášení, a klávesnice měla vysokou kvalitu stisku, což ocenili profesionálové.

Existuje i verze příběhu, že Macintosh Portable byl během války v Zálivu použit v americké armádě jako přenosná výpočetní jednotka. Ačkoliv nešlo o oficiálně schválený armádní hardware, jeho výdrž, přesnost zobrazení a schopnost běžet z baterie z něj dělaly vhodného kandidáta pro nasazení v terénu.

Po technické stránce byl Portable velmi spolehlivý – většina poruch, které dnes sběratelé řeší, souvisí výhradně s degradací baterie nebo vysycháním elektrolytických kondenzátorů. Po jejich výměně stroje často fungují bez problémů i dnes.

Portable měl i svou softwarovou stránku – byl dodáván s verzí System Software 6.0.4 a později 6.0.8, ale většina uživatelů jej upgradovala na verzi 7.1, která přinesla výrazné zlepšení práce s pamětí a souborovým systémem. V době, kdy přenosné počítače obvykle běžely s MS-DOS a nabízely textové rozhraní, byl Portable plnohodnotným Macem s grafickým prostředím.

Apple věnoval pozornost estetice zařízení – čelní panel byl působil jako kufřík s integrovaným madlem. Displej byl chráněn při přenášení, a klávesnice měla vysokou kvalitu stisku, což ocenili profesionálové.

Portable se navzdory omezené prodejnosti zapsal do historie jako odvážný pokus o přenositelnost bez kompromisů. A i když neuspěl komerčně, jeho geny přešly přímo do PowerBooků, které definovaly celý trh s notebooky v 90. letech.

Portable jsem do své sbírky koupil z UK. Přišel v originální přenosné brašně, ale bez zdroje, baterie a jak se pak ukázalo, tak byl i nefunkční. Jako první jsem si pořídil nový napájecí zdroj a novou moderní baterii. Následně bylo potřeba opravit zdrojový obvod na desce. Počítač se sice podařilo spustit, ale jen z diskety se starším systémem. Ten původní na stále funkčním HDD vyžadoval více RAM. Jak se ukázalo tak i rozšiřující karta RAM byla vadná. Sehnal jsem tedy z USA otestovaný model, a za téměř tisíc korun tak koupil 1MB modul. Dnes tak vozím po výstavách plně funkční Portable, kterých je v republice jen velmi málo. Popravdě o druhém funkčním kusu nevím.

ZLATÉ ČASY PŘED BOUŘÍ

Druhá polovina 80. let byla pro Apple obdobím růstu. I bez Steva Jobse se firmě podařilo najít směr a rozšířit řadu Macintosh tak, aby pokryla jak potřeby domácích uživatelů, tak profesionálů a firem. Produkty jako Macintosh II, SE/30 a dokonce i neúspěšný Portable ukázaly, že Apple je schopen

technické inovace i v konzervativnějším firemním prostředí.

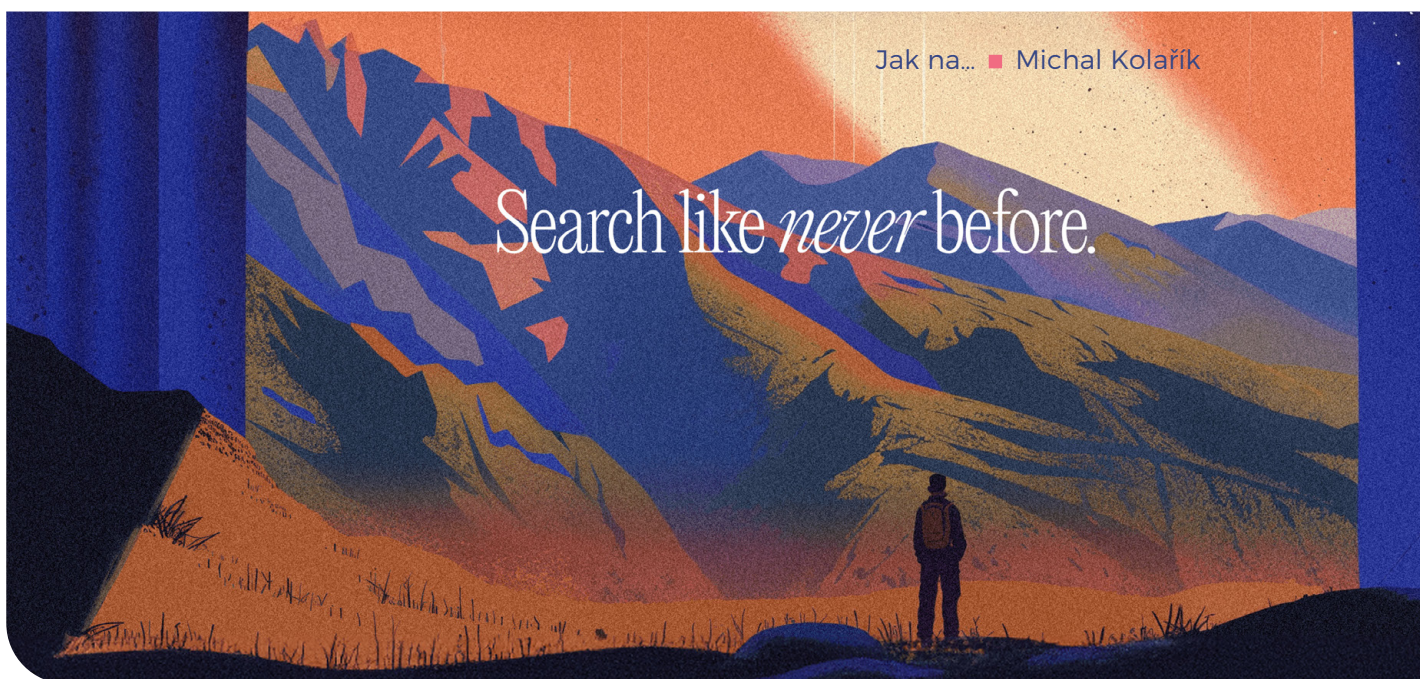
Z hlediska obchodních výsledků šlo o silné období – tržby rostly, značka sílila, a přestože v pozadí bublaly problémy (např. nejednotnost systémů, hardwarová fragmentace a interní politikaření), zvenčí Apple působil jako stabilní a silná firma. Značná pozornost byla věnována i expanzi do zahraničí, zlepšení distribučních kanálů a vytváření strategických partnerství, např. s Aldusem (PageMaker) nebo Adobe (PostScript).

Toto období ale také pomalu vedlo k jisté roztržitosti – produktová řada se začala komplikovat, přibývalo variant a vnitřní vývoj se zpomaloval. Mnoho modelů mělo podobné označení, ale nekompatibilní příslušenství nebo rozdílné softwarové požadavky. To vše se naplno projevilo v první polovině 90. let, kdy Apple začal ztrácet půdu pod nohama a čelil vážným existenčním problémům.

Ale to je již jiný příběh. Konec 80. let zůstává v historii Applu jako éra, kdy se firma dokázala zvednout z krize, profesionalizovat vývoj a vytvořit některé z nejrespektovanějších počítačů své doby. Byla to fáze technického pokroku, obchodu i vize, která ukázala, že Apple může fungovat i bez svého nejslavnějšího zakladatele – i když ne navždy.

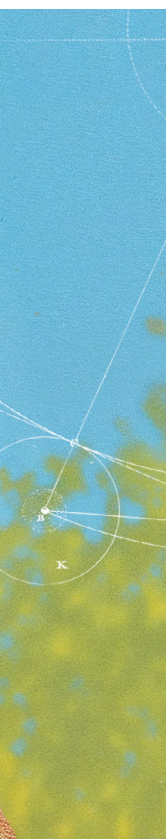

Jak na Perplexity

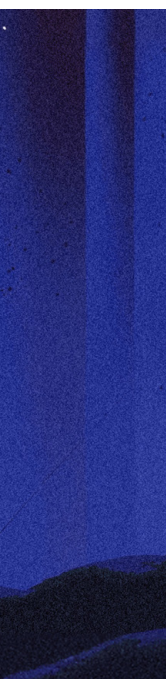

Jak na... ■ Michal Kolařík

Search like *never* before.

Poměrně nedávno jsme v našem magazínu rozebírali, jak Apple Intelligence skvěle nefunguje na našich jablečných zařízeních, zejména v našich končinách. Apple nám slibuje úžasné AI funkce, které ale stále nepřicházejí. Ano, v Cupertino nám alespoň integrovali ChatGPT, ale tento pomocník zatím nenabízí systémovou integraci.

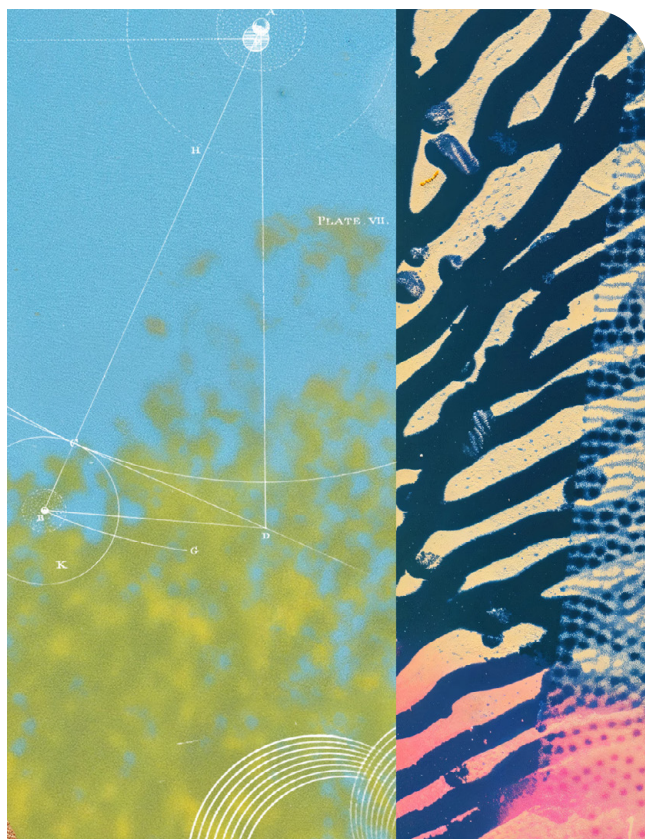

Perplexity AI sice neumí naplno ovládat váš iPhone nebo iPad, ale světe div se – dokáže být skvělým pomocníkem, a to dokonce česky! Používám placenou verzi Perplexity Pro, ale pokud máte operátora T-Mobile, můžete si v aplikaci Magenta aktivovat Perplexity Pro na rok zdarma.

V roce 2025 se Perplexity Voice Assistant rychle zařadil mezi nepokročilejší hlasové asistenty pro iPhone. Oproti Siri nebo ChatGPT Voice nabízí nejen odpovědi na otázky, ale i skutečné akce napříč aplikacemi – často rychleji a přirozeněji. V tomto článku se podíváme, jak vám Perplexity může ulehčit každodenní život na iPhone, včetně konkrétních příkladů použití, které umožní naplno využít jeho potenciál.

VYHLEDÁVAČ

Perplexity samozřejmě mluví i píše česky, takže když ráno vstanete a zeptáte se: „Jaké je dnes počasí v Praze?“, dostanete rychlou odpověď. Zaujímá vás třeba cena letenky na Maledivy? Žádný problém. Můžete navazovat dalšími otázkami – na hotely, nejlepší místa, doporučení na aktivity atd. Vždy dostanete ucelenou odpověď včetně zdrojů, ze kterých Perplexity čerpá, a které si můžete (a měli byste) ověřit. Na podobné otázky jsem se ptal

v přítomnosti kolegy, instruktora létání původem z Malediv. Nevěřil vlastním očím a souhlasně pokyvoval hlavou: „Hmm, good, very good.“

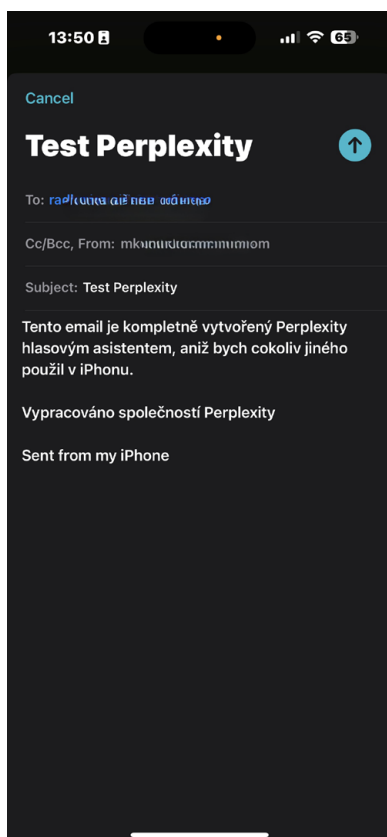
Další situace – kolega pilot nemohl najít informace o letišti v AIP (Aeronautical Information Publication). Říkám mu: „Hele, zkusím chytrého kámoše.“ Během vteřiny jsme měli konkrétní informace včetně linku, který jsem mu poslal, on otevřel na PC a bylo hoto-vo. Poděkoval mi a divil se, kde jsem tak rychle odkaz našel, když mu Google nechtěl pomoci.

Perplexity zvládá tyto úkoly levou zadní. Chcete do kina? Řekněte Perplexity: „Zjisti, kdy má nejbližší kino premiéru nového filmu.“ Asistent projde web, shrne výsledky a nabídne možnosti v přehledné formě, často včetně srovnávací tabulky nebo mapy.

Ano, jako vyhledávač je Perplexity skvělým pomocníkem. Ale pojďme dál a ukažme si další užitečné funkce.

MAPY

Perplexity je také skvělý parták na cestování. Na služební cestě v Portugalsku, kde jsem už poněkolkrát objevoval krásy Algarve, jsem se pravidelně ptal na zajímavé pláže v okolí, doporučené restaurace a využíval každou volnou chvilku na testování. Téměř vždy jsem dostal dobré doporučení, ověřil zdroj a vyrazil na cestu – a hlavně česky! Ale

Perplexity umí víc než jen prohledat okolí a najít skvělá místa. Chytrý kámoš najde nejlepší snídaň v okolí podle recenzí z Google Maps, TripAdvisoru apod., naplánuje trasy, připraví cestu a vy jen na displeji potvrdíte – Apple Mapy se otevrou a začnou navigovat. V Cupertino by se měli zamyslet, aby jim ten vlak neujel.

HUDBA A YOUTUBE

Můj chytrý kámoš mi pomáhal i s hudbou. Nemá problém doporučit nejposlouchanější songy na Apple Music či Spotify, spustit hudbu z vaší knihovny apod. Prostě mu řeknete, v jaké jste náladě, on něco doporučí a hudbu automaticky spustí. Se Siri si takhle nepokecáte. Perplexity využijete i na vyhledávání videí, najde konkrétní obsah a v náhledu ho ukáže. Potvrzením se přesunete do aplikace YouTube a jen sledujete. Opět česky, opět příjemně.

Často se přistihnu, že místo přímého otevření YouTube raději použiji Perplexity. Baví mě čím dál víc a stále překvapuje. Samozřejmostí je i vyhledávání oblíbených podcastů a jejich spuštění jen tím, že řeknete: „Přehraj mi ten podcast.“

E-MAIL A KALENDÁŘE

Chcete si vyzkoušet, co umí Apple Intelligence, ale v češtině? AI Perplexity prostě řeknete, že

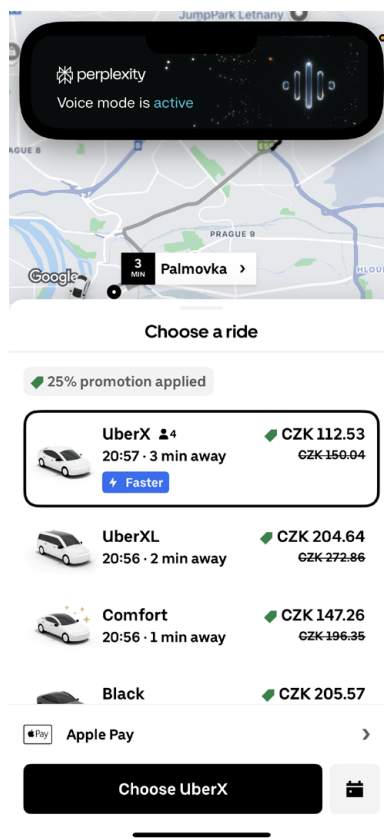
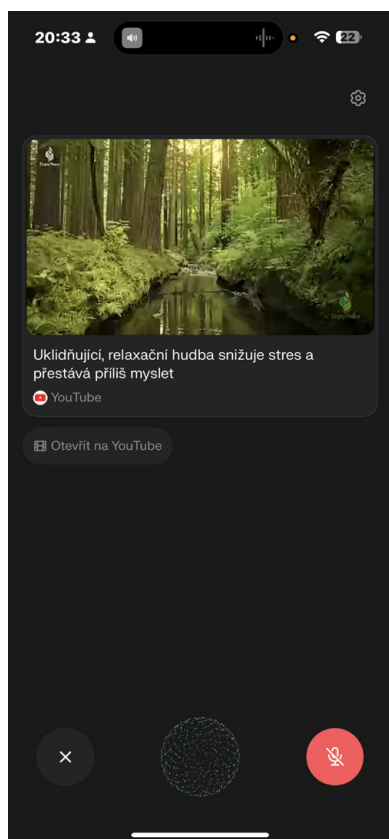
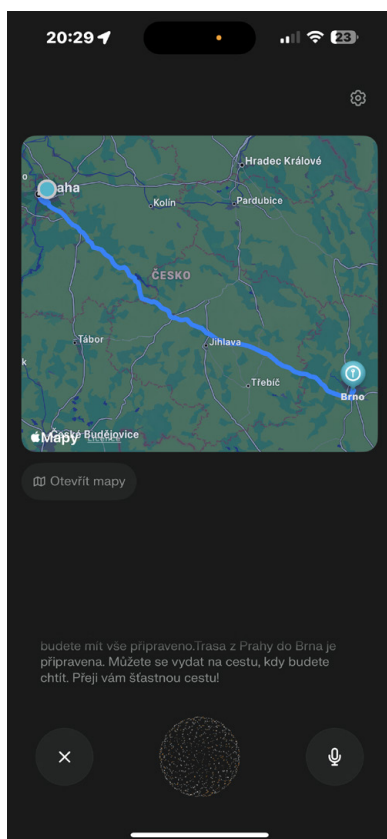
chcete napsat email Radimovi, on vám pomůže e-mail najít, po ověření se zeptá, co chcete napsat, a vy jen hlasem připravíte zprávu. Například: „Napiš e-mail kolegovi Radimovi s předmětem Zítřejší schůzka a textem Potvrzuji účast, těším se na setkání.“ A pokračujete: „Přidej do kalendáře schůzku s Radimem na pátek v 10:00.“ Chytrý kámoš vytvoří e-mail, připraví ho k odeslání a přidá událost do kalendáře. Vše zvládnete hlasem, bez psaní a přepínání aplikací. Opravdu užitečné. ChatGPT mi jen řekl, že nemá přístup do systémových aplikací.

PŘIPOMÍNKY A KAŽDODENNÍ ÚKOLY

Vytváření připomínek hlasem je návykové. Stačí říct: „Připomeň mi zavolat mámě zítra v 18:00,“ a Perplexity vytvoří připomínku a včas vás upozorní. Potřebujete nákupní seznam? Jednoduše ho nadiktujete a chytrý asistent položky uloží. Nebo se rovnou zeptejte na celý recept – hlasový asistent vám ho připraví a na základě receptu automaticky vytvoří seznam ingrediencí pro váš nákup.

OBJEDNÁNÍ UBER NEBO JÍZDY

Pokud často jezdíte s Uberem, chytrý asistent pomůže s objednáním jízdy. Zeptá se, odkud a kam chcete jet, v kolik hodin, a vše zařídí. Stačí říct:

„Objednej mi Uber domů,“ Perplexity otevře aplikaci, zadá adresu a připraví objednávku. Vy jen potvrdíte.

REZERVACE RESTAURACE BĚHEM CHŮZE

Představte si, že jdete po městě a napadne vás zajít večer na večeři. Stačí říct: „Najdi mi volný stůl v italské restauraci poblíž na dnešní večer v 19:00.“ Perplexity během pár vteřin najde dostupné podniky, zobrazí hodnocení, nabídne možnost rezervace přes OpenTable nebo jinou službu a vše dokončí bez nutnosti přepínat mezi aplikacemi. Pokud máte oblíbenou restauraci, stačí specifikovat název a čas.

JAK PERPLEXITY POUŽÍVAT NA IPHONU?

AI asistenta můžete aktivovat tlačítkem nebo hlasem. Přístup je možný přes akční tlačítko, přidáním na uzamčenou obrazovku, zkratkou nebo přímo přes aplikaci Perplexity. Vždy si můžete nastavit, zda preferujete hlas nebo psaní. Perplexity zvládá i multitasking – začnete hlasovou konverzaci a pokračujete v jiné aplikaci. Chytrý kámoš běží na pozadí a reaguje na další dotazy. Všechny dotazy a odpovědi se ukládají do knihovny Threads, takže se k nim můžete kdykoliv vrátit.

Tak co na mého chytrého kámoše říkáte? Not bad at all, co? Samozřejmě není dokonalý – občas odpoví polsky nebo slovensky, i když mu říkám, ať mluvím česky. Omluví se a pokračuje v češtině s polským akcentem, což je vlastně docela zábava. Ne vždy úplně chápe kontext, ale ve většině případů problém nemá. Vyzkoušejte sami a napište nám do komentářů své zkušenosti s Perplexity. Myslím, že je stále co objevovat a AI mě baví čím dál víc. Momentálně Perplexity používám i na iPadu a MacBooku – skvělý pomocník.

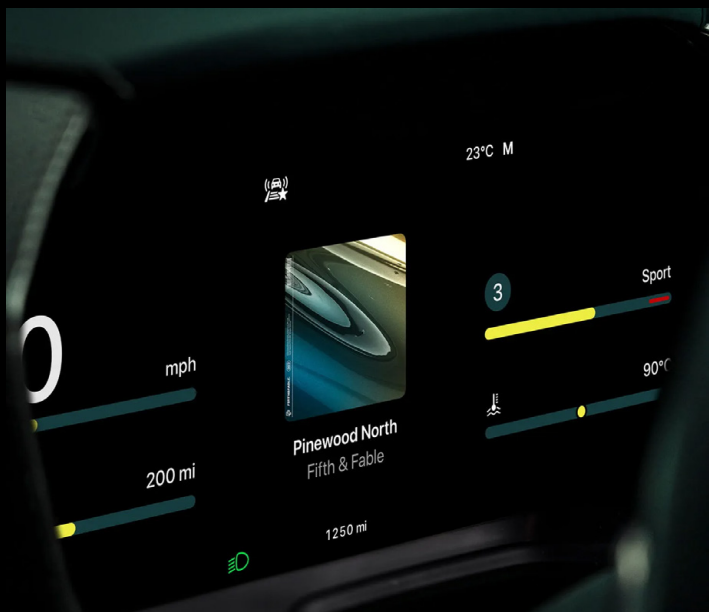
A NA ZÁVĚR...

Apple by se měl opravdu zamyslet nad svou AI, která zatím za konkurencí zaostává, nebo by alespoň mohl umožnit integraci jakékoliv AI dle výběru – ať už Perplexity, Gemini, Google AI, Llama apod. Na příkladu Perplexity vidíme, že pomocí AI lze v češtině psát maily, plánovat trasy, vyhledávat místa atd., a pak jen povolit použití konkrétní aplikace. Ano, těch aplikací, které to umožňují, zatím není mnoho, ale věřím, že budou přibývat a i „jablíčkáři“ v Česku a na Slovensku začnou používat iPhone tak, jak nám ho Apple slibuje.

Nové WWDC 2025 je za dveřmi, tak doufáme, že se Apple nechá aspoň inspirovat a svou Apple Intelligence posune dál.

Apple CarPlay Ultra

CarPlay Ultra

Budoucnost automobilů?

Magazín ■ Jakub Dressler

CarPlay je s námi už neuvěřitelných 11 let. Evoluce tohoto produktu je pozoruhodná a mnozí z nás si už cestu bez tohoto systému pro naše „hloupá“ auta nedokážou představit. Už to ale není jen chytré řešení pro poslech a zábavu během jízdy. Apple představil novou generaci CarPlay, která bude ovládat doslova celé auto – CarPlay Ultra!

Apple oficiálně představil CarPlay v březnu 2014 na autosalonu v Ženevě. Prvními automobilkami, které jej začaly podporovat, byly Ferrari, Mercedes-Benz a Volvo. CarPlay tehdy umožňoval ovládání základních funkcí iPhone, jako je telefonování, posílání zpráv, navigace přes Mapy a poslech hudby, a to prostřednictvím hlasového asistenta Siri nebo dotykového displeje vozu. Už tehdy byla klíčová bezpečnost – minimalizace potřeby se během jízdy dívat na displej telefonu.

CarPlay bylo odpovědí na rostoucí poptávku po propojení chytrých telefonů s autem. Nikomu se přece nechce shromažďovat CD, flashdisky nebo jiné nosiče hudby, když máte v ruce nejnovější iPhone, který se snaží své uživatele nadobro přesunout do online prostoru. Apple tedy představil prostředí velmi podobné tomu v iOS, jen upravené pro potřeby aut a přizpůsobené pro ovládání při jízdě.

CarPlay se rozšiřoval a Apple měl čím dál více zákazníků. Mezníkem byl rok 2019, kdy Apple představil nový design hlavní stránky – na obrazovce bylo více najednou zobrazených informací. Rovněž přibyla podpora aplikací třetích stran, například Waze nebo Spotify. Doposud ale stále šlo jen o zrcadlení obsahu z telefonu do automobilu. Dalším směrem tedy logicky byla integrace hlouběji do vozu. Další verze by měla být ještě hlouběji integrovaná

s vozidlem – bude ovládat například klimatizaci, přístrojovou desku či různá nastavení vozu, přičemž vše bude v krásném designovém pojetí Applu.

Tímto směrem se Apple vydal v roce 2022. Už tehdy se snažil ukázat, kam CarPlay směřuje. A teď nám poodhalil další stupeň – CarPlay Ultra!

ASTON MARTIN A CARPLAY ULTRA

Od 15. května 2025 je k dispozici CarPlay Ultra k novým objednávkám vozů Aston Martin v USA a Kanadě. Starší modely, které mají podporu, dostanou CarPlay Ultra v následujících týdnech díky softwarovému updatu. Apple ve své tiskové zprávě uvádí, že dalšími automobilkami budou Hyundai, Kia nebo Genesis.

„Uživatelé iPhoneu CarPlay milují a změnil způsob, jakým se lidé propojují se svými vozidly. S CarPlay Ultra společně s automobilkami nově vylepšujeme zážitek z jízdy v autě a děláme ho ještě jednodušším a konzistentnějším,“ řekl Bob Borchers,

viceprezident společnosti Apple pro celosvětový produktový marketing. „Tato nová generace CarPlay nabízí řidičům chytřejší a bezpečnější způsob používání iPhoneu v autě, přičemž se hluboce integruje se systémy vozu a ukazuje jedinečný vzhled a dojem každého výrobce automobilů. Jsme nadšeni, že můžeme zahájit zavádění CarPlay Ultra s Aston Martinem – a to je jen začátek, na cestě jsou další výrobci automobilů.“ (Apple.com)

A co tedy CarPlay Ultra umí? Veškerý obsah na všech obrazovkách vozu včetně přístrojové desky. Už jsme si zvykli, že rychloměr, otáčkoměr, ukazatel paliva nebo teplota jsou projekcí na displeji před vámi. Displej si ale budete moci upravovat podle svých potřeb. Chcete mít přehled o hudbě? Nemá problém. Chcete mezi rychloměrem a otáčkoměrem navigaci? Stačí si jen říct. To hlavní je, že zobrazení je na vás. Chcete neustálý přehled o stavu tlaku v pneumatikách? Můžete jej mít. Integrace displejů a Siri by vám měly zajistit

Displej si budete moci upravovat podle svých potřeb. Chcete mít přehled o hudbě? Nemá problém. Chcete mezi rychloměrem a otáčkoměrem navigaci? Stačí si jen říct.

Apple naslouchá potřebám každého výrobce a uvádí, že díky spolupráci s jednotlivými automobilkami se každá značka auta dokáže odlišit svým jedinečným způsobem.

bezproblémový zážitek. Vše si budete moci jednoduše nastavit (i hlasem).

To vše ale neznamená, že všechna auta budou odteď stejná. Apple uvádí, že díky spolupráci s jednotlivými automobilkami se každá značka auta dokáže odlišit svým jedinečným způsobem. Apple tedy naslouchá potřebám každého výrobce. Každý z nich se snaží zaměřovat na něco jiného, a tudíž potřebuje jinou podporu, kterou očividně ze strany Applu dostává.

Pokud se chcete podívat, jak CarPlay Ultra vypadá v praxi, tak doporučuji téměř 20minutové [video](#) populárního pořadu Top Gear, kde všechny novinky prochází přímo ve voze Aston Martin.

ZÁVĚR

CarPlay je už tak samozřejmou součástí našeho života, že si lidé často vybírají vozy mimo jiné i podle podpory tohoto systému. Automobilky to moc dobře vědí, a proto CarPlay najdeme už

ve většině nových aut, která vyjíždějí na naše ulice. Ono je to výhodné i pro automobilky – vývoj infotainmentu je nákladný a lidé CarPlay milují (hlavně díky integraci, na kterou jsou tak zvyklí). Takže je to win-win situace, každý je spokojený a to je hlavní.

Auta už dávno nejsou jen kov na kolech. Už roky jsou to pojezdny počítače s mnoha systémy. A jak se toto odvětví vyvíjí, tak se naše auta přibližují nám. Sice v autě nemám plnohodnotný CarPlay, ale i tak se z několika výhod těšit můžu. Například z toho, že iPhone si pamatuje polohu zaparkovaného auta (i bez použití navigace). Nebo ze spuštění hudby hned po nastartování. To jsou malé detaily, které zlepšují můj život. Proto si dokážu představit, jak úžasné by bylo, kdybych si celý infotainment mohl upravit podle sebe. A to nemluvě o integraci Siri. Doufám, že se CarPlay Ultra rychle rozšíří na další značky automobilů, a hlavně za hranice Severní Ameriky. Potom to bude jiná jízda!

Tikající **bomba**

Recenze ■ Jan Pražák

Vždy, když uteče nějaký delší čas, lidé se rádi vrací k důležitým milníkům. Nedávno nám takový jeden velký uplynul i v technologickém světě. Asi málokdo by tomu věřil, ale 24. dubna jsme mohli oslavit desetileté výročí. Pokud jste si na něj nevzpomněli, nejspíš ani nevíte jaké. Rád vám ho trochu přiblížím.

BOOM

Když jste četli to datum, napadlo vás, k čemu se váže? Nebudu vás dlouho napínat, řeč je o chytrých hodinkách Apple Watch. Před deseti lety, právě na začátku jara, dorazily do obchodů a začaly se prodávat. Zpětně označované jako Series 0 urazily dlouhou cestu k dnešním tenčím a větším – navíc v několika velikostech.

Jsou hodnocené jako nejprodávanější hodinky na celém světě. Nebo patří do kategorie, která Applu naposledy přinesla necelých 8 % všech příjmů. Jasně, nejsou tam samotné hodinky, ale co by za to některé firmy daly. Přitom začínaly jako módní doplněk, který hlavně ukazuje čas. Prodávaly se ve třech kategoriích – Standard, Sport a Edition. Přičemž nejdražší stál desetitisíce a zpětně vzato vydržel jen několik let. Nejdražší variantu bylo možné koupit za bezmála půl milionu korun. Vzpomínám si, jak jeden z ciferníků nabízel jen čas s různobarevným „živým“ motýlkem.

POČÁTEK

Na začátku Apple představil hodinky s řemínky, které ani v době prvního dne prodeje nebyly k dispozici a k dostání byly až o měsíc nebo dva později. Hodinky se snažily popularizovat módní ikony, a hlavně upřednostňovaly dražší zlaté varianty,

které se objevovaly v centrech módy – Paříži, Londýně nebo Tokiu.

To, že se Apple zaměřil na předvádění Apple Watch jako módního doplňku, se však moc neujalo. Malé butiky, které lidem zprostředkovávaly možnost vyzkoušet si hodinky s různými řemínky a zažít je „na vlastní kůži“, zavřely už po jednom roce. A varianty za stovky tisíc zmizely z nabídky do konce roku 2016. Zajímavé je, že do dnešního dne funguje partnerství s Hermès, francouzskou módní značkou. Její řemínky se dají koupit sice už jen na některých trzích (Česká republika mezi nimi není), nebo přímo v některé z poboček výrobce luxusní módy. Odměnou vám může být unikátní řemínek nebo ciferník na Apple Watch Ultra a také možná pohledy lidí kolem.

Apple také zkoušel různé materiály v průběhu let. Od hliníku, přes ocel a keramiku až po současný titan. Sám mám vyzkoušené, že hliníkové modely nevydrží náročnější zacházení a neodolají poškrábání jako odolnější materiály. Bez oceli nebo titanu bych už hodinky nekupoval.

SOUBOJ BEZ RUKAVIC

Když si vzpomenete na rok 2015, existovalo už hodně fitness náramků. Apple se přitom na začátku vydal cestou módy a luxusu. Velmi rychle však bylo jednoznačné, že Apple Watch se do světa módy

nehodí. První modely navíc byly velmi pomalé, od aktualizace softwaru po načítání samotných aplikací. A tak, když představoval světu druhou generaci, hodinky dostaly rychlejší procesor, voděodolnost a vylepšení sportovních funkcí.

Každá další generace pokračovala v tomto nastaveném trendu. Buď zlepšovala zjišťování zdravotních dat díky novým senzorům, nebo vylepšovala a zrychlovala software jako takový. Dnes máme k dispozici hodinky, které jsou rychlé, zvládnou sledovat aktivitu a zdravotní stav v reálném čase, používají GPS a mohou mít mobilní připojení nezávislé na párování s iPhonem. Ženy si mohou sledovat svůj měsíční cyklus, je možné sledovat spánek nebo hlučnost prostředí, ve kterém se pohybuje. Upozorní vás, když nečekaně upadne váš blízký, a dokáží samy od sebe zavolat pomoc k autonehodě.

Jak Apple zlepšoval oblast zdraví a bezpečnosti, zlepšoval se pohled na Apple Watch. Samozřejmě

se najde velké množství kritiků, kteří jsou nejvíce nespokojeni s jednodenní výdrží u základního modelu a dvoudenní u modelu Ultra. A ani jasnější, větší a stále zapnutý displej to pak prostě nezachrání. Ale na druhou stranu je to první doplněk, pokud chce člen vaší rodiny něco zajímavého, nezruinuje to váš rozpočet a doplní mu to stávající zařízení do jednoho celku.

KONKURENCE?

Dnes už si nikdo nevzpomene na Fitbit, ale objevuje se různá jiná konkurence. Třeba pro velké sportovní nadšence splňují kombinaci zdravotního zařízení a hodinek více produkty značky Garmin. Ti, kteří neholdují tolik displeji, ale zajímá je především zdraví, sáhnou častěji po moderní značce Whoop. A pokud nechtějí mít na zápěstí nic, budou pokukovat nejčastěji po chytrém prstenu Oura a dalších.

Mám vyzkoušené, že hliníkové modely nevydrží náročnější zacházení a neodolají poškrábání jako odolnější materiály. Bez oceli nebo titanu bych už hodinky nekupoval.

SERIES 1

SERIES 4

SERIES 10

Jako každá věc mají i chytrá zařízení jeden černý scénář. Může totiž přijít lepší konkurence nebo stabilnější produkt. Možná proto prodeje Apple Watch v posledních dvou letech stále padají. Ne, že by se jich prodalo málo, ale spíš množství není tak velké, jak býval Apple zvyklý. Může za to velmi malá inovace mezi každoročními upgrady, od zdravotních funkcí po úpravu vzhledu. Baterie má stále stejnou výdrž a Apple šel naposledy spíše cestou tenčího zařízení než delší výdrže. Jednodenní výdrž je v dnešní nabitě konkurenci opravdu úsměvná.

Whoop sice nazlobil své fanoušky tím, že jim sliboval nové modely zdarma, pokud si zakoupí předplatné a budou značce věrní alespoň 6 měsíců. Když se na začátku května objevily nové modely, uživatelé za ně museli zaplatit, přestože zůstali věrní značce. Marketingové chlácholení, že čas od času značka mění své obchodní podmínky, moc uživatelů nepotěší.

No a chytré prsteny v nedávné době zase dostaly nakládačku, když vyšla statistika, že jejich baterie dožívá průměrně 6 měsíců. Samozřejmě jsou tam zahrnuté různé značky a jedná se o průměrné hodnoty. Ale moc to ve vás nevyvolá nadšení pro takovou technologii. Už před koupí by vás ale mohlo napadnout, když vidíte, jak malé zařízení to je, že baterie bude v dohledné době problémem.

KDO VYDRŽÍ AŽ DO KONCE

Nejsilněji tak vypadá Garmin, který své fanoušky málokdy rozzlobí politikou, cenou nebo nekvalitou produktů. Apple Watch jsou sice masově rozšířené, ale v posledních letech to místo velkého nadšení novinářů vypadá spíš na smutné pohledy i těch nejzarytějších fanoušků. Může se tak jednat o tika-jící bombu? Poslední velký nádech před zapojením „červeného drátu“ rozbušky zažili v roce 2021, což ale spíše souvisí s velkou pocovidovou potřebou lidí vyběhnout ven a sportovat. Další rok už byl růst na nule, v roce 2023 už na mínus deseti procentech a loňský rok propad dosáhl 19 % meziročně. Jak je vidět, ani oslava výročního modelu, který je tenčí a lehčí, pád nezastavila.

Že by se povedlo novým modelům pomyslně přestřihnout kabel od rozbušky? Loni se na trhu neobjevily nové modely nejdražšího modelu Ultra, které by měly přinést podstatné vylepšení funkcí. Stejně tak jsme neviděli už dva roky predikované modely SE v plastovém těle.

Přiznávám, že když jsem naposledy vyměnil řadu 7 za 9, moc rozdílů jsem si na první pohled nevšiml. Snad největším rozdílem je funkce poklepání, která je ale v systému málo integrovaná a její využití mi přijde dost limitující. Jsem sice rád, že razantně nezměnily svůj vzhled, třeba z původně nečekaného obdélníkového obléžku na kulatý tak, jako vypadá většina

SE 2

SERIES 10

ULTRA 2

Loni se na trhu neobjevily nové modely nejdražšího modelu Ultra, které by měly přinést podstatné vylepšení funkcí. Stejně tak jsme neviděli už dva roky predikované modely SE v plastovém těle.

konkurence. Až zpětně chápu, že tento krok byl od Applu výborný. Na displej se vejde více informací, dají se dobře využít okraje ciferníku a veřejnost je dnes bere jako ikonické přímo pro Apple Watch.

KAŽDODENNÍ PŘÍNOS

Na Apple Watch si vážím toho, že je mám na rozdíl od telefonu stále u sebe. Jsem rád, že je výměna řemínků velmi snadná. Při posledním servisu mi jen ten jeden týden chyběly na ruce, jak jsem si na ně hodně zvykl. Mají své benefity a své minusy. Osobně bych byl rád za větší možnost přizpůsobení ciferníků, trochu mi přijdou už hodně zažitá a potřebovaly by výraznější refresh. Trochu mě překvapilo, že z řemínků jsem si oblíbil nejvíce ty, které byly určeny k modelu Ultra. Jsou dle mého nej příjemnější na ruku, obzvlášť ten trailový.

Po deseti letech od uvedení na trh je můžeme spíše chválit. Znamenají samostatnou kapitulu nové

produktové linie v Applu po smrti Steva Jobse. Byl to tak trochu krok do neznáma, který neměl Apple předem otestovaný. Původní pozicování do módního segmentu se nepovedlo, ale Apple to včas pochopil a upravil směr cesty. Propojení v rámci ekosystému, dosažitelnost, pohodlí, wellness a zdravotní zařízení, které se o vás stará – to je kombinace, která funguje.

Pomáhají nám udržovat se v kondici, vědět o dění kolem sebe a být ve spojení s našimi blízkými. Jsou stále skvělé, na to jak jsou maličké. Je třeba přiznat Applu zásluhu za to, co se jim povedlo vytvořit. A budeme doufat, že nám posledních pár sekund ještě vydrží, než bomba vybuchne. Pak už nebude pro Apple cesty zpět, aby po více než deseti letech prohlásil, že se mu tato kategorie nakonec nepovedla. Přejeme jim k desátému výročí ještě hodně pokroku, kvality a nových nápadů, které se dostanou až k nám na naše zápěstí.

| Příplatková výbava

Magazín ■ Karel Oprchal

Tohle je téma, které je vlastní všem výrobcům na světě, a to nejen v automobilovém průmyslu, nýbrž i u počítačů. Co všechno by měl zákazník dostat v ceně společně s pořizovaným zařízením a kde leží hranice, po jejímž překročení si už zákazník řekne, že byl bezostyšně ošizen? Proměny či spíše neustálé okrajování obsahu balení našich zařízení by nás proto mělo nutit si položit otázku, na co všechno a zda vůbec má zákazník vlastně nárok.

MacBook Air

Narazil jsem v nedávné době na video, jež jeho autor v podstatě koncipoval jako **jedenáctiminutové postesknutí** nad dobou dávno minulou, kdy Applu „ještě šlo o jeho zákazníky“, protože dnes se v krabici dočkáte už jen napájecího kabelu. YouTuber uvádí, jak se Apple kdysi snažil zalíbit se novým zákazníkům a vydobýt si tak důvěru a pozici na trhu, když ještě nebyl největší nebo jednou z největších technologických společností na světě. iPod býval vybaven dockem, ochranným pytlíčkem na nošení v tašce, ovladačem, sluchátka bývala téměř donedávna samozřejmostí i u iPhoneu, MacBook mívával v balení též prodlužovací kabel...

Jistě se nedá rozporovat, že časy se v tomto ohledu hodně změnily, protože vidíme, že kdysi takové příslušenství v balení bývalo a dnes není, prostě není o čem diskutovat. Znamená to ale, že je všechno hned automaticky horší a že jsou zákazníci vykořisťováni chamtivou korporátní nadvládou, která chce jen a pouze maximalizovat svůj zisk? Myslím, že je to opět trochu komplikovanější. Byť jen trochu...

ZMĚNA PŘIŠLA OBOUSTRANNĚ

Je zřejmě důležité si hned na začátek říct, že údajně už představou Steva Jobse bylo postupně přinutit zákazníky uzavřít se do ekosystému tak hluboko,

že už se jim nikdy nebude chtít pryč. Sám Jobs chtěl zařízení co nejlépe propojit dohromady, aby to byly jediné další zařízení od Applu, s nimiž bude váš iPhone schopen nejplynuleji pracovat. Jobs to viděl jako jedinou strategii, jak si zákazníky udržet loajální a jak zaručit růst společnosti.

Hlavně proto Apple ke svým zařízením vyráběl, a také zdarma rozdával různé příslušenství, aby dal zákazníkům jednodušší důvod se obklopit dalšími zařízeními stejné značky. Jistě to bylo i proto, že více předmětů v balení působí lépe, člověk se rád cítí něčím obdarován, a také bylo zprvu potřeba držet zisk spíše níže a více investovat do prodáváných produktů, protože by se jinak vryli lidem do paměti jako lakomci, ale primární důvod musel být odjakživa ekosystém. Apple na rozdíl od ostatních značek vždycky uměl dodat nebo dodatečně pro pozdější prodej vyrobit takové příslušenství a produkty, které lidi rádi používali dohromady a rádi jedním zařízením rozšiřovali to druhé. To, co Apple vyrábí, dává prostě smysl.

Každý musí mít v první řadě na paměti, že cílem každé firmy na světě je generovat zisk a ne nikoho plošně obdarovávat. Může se vám občas něco poštěstit, můžete vychytat dobrou nabídku, ale obecně si svoji přírážku každý bude chtít udržet. A čím větší, tím lepší. Uvědomme si však přitom, že Apple neoperuje s největší marží ve své branži,

ani nemá pověst firmy, co by si na něco hrála. iPhone je stále v mnoha ohledech předlohou pro správný smartphone, MacBook je stále předlohou pro perfektní laptop, což se ještě více podtrhlo příchodem posledních řad Apple Silicon, které MacBook posunuly na úplně jiný level z už tak velmi vysoké úrovně, na které odjakživa byly. Pro běžného uživatele je dnes MacBook asi nejlepší notebook na cokoli, co bude ve svém životě potřebovat dělat, a to možná doslova – tyhle stroje jen tak nezestárnou a i jejich výkon vydrží na několik dlouhých let.

V takovém případě a s takovou pozicí na trhu je mnohem opodstatněnější ponížít obsah balení oproti rámci samotného produktu a nejnutnějšího příslušenství, protože váš produkt je sám o sobě dost dobrý na to, než abyste ho museli „podsouvat“ zákazníkům prostřednictvím věcí navíc, které jistě ocení, ale ve finále možná ani nepotřebují.

Apple dnes nechává zákazníky si vybrat, co všechno si ke svému zařízení chtějí pořídit, čímž je nezásobuje potenciálně nadbytečnými předměty, plus z toho má další obrovské příjmy, rozhodnou-li se zákazníci dokoupit si „chybějící“ příslušenství u Applu. Je to vlastně win-win. Muselo to ale samozřejmě přijít postupně, jak je asi již zřejmé. Zákazník před dvaceti lety byl úplně jiný než zákazník dneška. Tehdejší zákazník měl mimo nižšího příjmu i domácnost méně zahlcenou všemožnými

elektronickými zařízeními a vším, co k nim patří, protože si jich v té době ještě ani nemohl tolik koupit. Trh nebyl tak obrovský jako dnes a ani ten ekosystém Applu nebyl tak robustní. Kdo byl nadšený, chtěl všechno, a kdo byl menší fanoušek, ocenil plno věcí navíc.

Dnes je ale situace aspoň v mém případě taková, že nic navíc od Applu ani nechci. Mám dojem, že svůj minulý iPhone jsem dokonce prodal s nikdy nerozbaleným kabelem. Jakmile získal iPhone nový konektor, přibalený kabel se hodil, ale asi rozumíte, jak to myslím. Je fakt, že Apple už ke svým zařízením zdarma nenabízí to co kdysi, ale zákazník to v žádném ohledu neodrazuje. Nehledě na to, že po vzoru Applu dnes fungují de facto všechny ostatní firmy, takže už i zmizel důvod, proč to Applu vyčítat.

CO VEZMOU, NA TOM VYDĚLAJÍ

Proti našemu údajně trochu idealizovanému pohledu nicméně někteří namítají to, o čem jsme se tu už zmínili. Že veškeré změny, které Apple provede, vzápětí vedou k uspokojení nároků jeho akcionářů a nikoli zákazníků, že zákazník má za svoje peníze dostat co nejvíce. To je samozřejmě pravda, každý zákazník si to přeje, ale kapitalismus spočívá v tom neustálém tlaku mezi prodejcem a kupujícím, z jehož postupného vyrovnávání pak nakonec vyjde najevo ta vnímaná hranice, při jejímž překročení se zákazníci

už cítí ošizení. Apple však tuto hranici nikdy nepřekročil, protože si jí je vědom a protože se odjakživa řídí tím, co vymyslel Steve Jobs – je potřeba zákazníky obklopit co největším množstvím vlastních zařízení. Proto je Applu vyčítáno, že často vytvoří problém, protože už má předem připravené řešení, na kterém vydělá. Nakonec je to ale zase ten Apple, který těmito odvážnými praktikami – vzpomeňte si, kolikrát to slovo padlo při oznámení odstranění sluchátkového konektoru na iPhone 7 – několikrát převrátil celý trh naruby, protože si dovolil říct nahlas nebo realizovat to, co si všichni okolo něj mysleli.

Když už je řeč o sluchátkovém konektoru, pojďme se na to podívat trochu blíže. Jakou jinou hlavní motivaci by Apple měl mít při odebrání sluchátek z balení iPhone než peníze a finanční výsledky? Apple dodával sluchátka ke svým telefonům z několika historických důvodů kvůli dědictví iPodu, který mezitím z nabídky úplně zmizel, a protože se etabloval jako společnost zpřístupňující hudbu všem, sluchátka k tomu jaksi patřila. Před těmi zhruba deseti lety se ale podle mě začala více projevovat ekologie a už nebylo tak cool rozhazovat po světě bezplatně elektroniku, ke které tím pádem nikdo neměl pořádný vztah, což do budoucna znamenalo jen více a více odpadků. Jen si uvědomte, že zhruba v té době se taky přestaly v obchodech rozdávat igelitové tašky...

A Apple vymyslel geniální způsob, jak na tomto posunu vnímání vydělat. Vyhodil sluchátka, nadále je nechal ve své nabídce pro ty, kdo o ně mají zájem (což jsem např. já nikdy nebyl, EarPods mi nikdy neseděly a jejich odchod z krabičky jsem oslavoval), a uvedl na trh novou generaci sluchátek pro všechny – bezdrátové AirPods. Jejich funkce a vývoj dobře známe, tím se tu zabývat nemusíme, ale co je na nich podstatné? Tento krok fungoval jako detonátor, všichni najednou začali vyrábět bezdrátová sluchátka do uší, protože drát rázem přestal být cool. A taky se ukázalo, že udělat bezdrátová sluchátka nějaké rozumné kvality jednoduše možné je, jenom s tím holt souvisí vyšší cenovka. A Apple tento led prolomil, takže všichni, kdo dnes vydělávají nejen na prémiových sluchátkách, což je i jeho úhlavní konkurence, mu musí být vděční. Bez Applu by tento kšeft neměli.

A lidé si těch svých současných sluchátek, kabelů, nabíječek, dokovacích stanic, obalů a klovíčeho dalšího, co se někdy v minulosti dodávalo bez příplatku a dnes to člověk musí vhodit navíc do košíku na Apple Storu, mnohem více váží. Lituju, vím, že je těžké si to připustit, ale pro člověka mají věci, které bez přičinění dostane a má jich nadbytek, skoro nulovou hodnotu. Paradoxně už neslychám, že by si lidi stěžovali na kvalitu výroby originálních sluchátek nebo kabelů. Že by to bylo dramatickým nárůstem kvality výroby napájecích kabelů nebo konektorů sluchátek? Ne, je to tím, že děcka teď už nemůžou sedět u nabíječky s připojenými sluchátky najednou, čímž postupně způsobila, že se konektory všeho připojeného postupně zlomily. Na drahé AirPods v kapse si lidé jen tak nesednou, protože jsou v pouzdře zaprvé odolnější a zadruhé si lidé dají více záležet na tom, že si je tam schovali správně, takže pak mohou z katastrofy vinit jen sebe.

Apple změnil vnímání lidí a já si myslím, že v dobrém. Tohle by od asijské konkurence nikdy nevzešlo. Apple postupně zjistil, že lidi remcají, o co víc věcí jim je rozdáváno zdarma, a že budou iPhone bez rozdílu nakupovat i bez příslušenství, v menší krabičce a za vyšší cenu (platí pro modely Pro po uvedení iPhone X). Pochopili, aniž by si to uvědomovali, že si iPhone nikdy nekupovali proto, aby zadarmo dostali další sluchátka, a to, že Apple šetří další sumy na jednodušší distribuci krabiček díky jejich menšímu objemu, to jim klidně nechám. Apple ceny zvyšuje jen nepatrně a hodnotu svým zákazníkům vrací jinak – třeba tím, jak úžasný deal současný MacBook a vlastně i iPhone představují. Budete je totiž moci používat mnohem déle, než byla běžná životnost přibalených sluchátek!

NEXT

